

lig at varetage Agravernes Interesser. Jeg venter ikke, at det ærede Medlem fra Åsøens skal erklære sig enig med mig, det vilde være at underkende det ærede Medlems politiske Dygtighed i højeste Grad, hvis jeg troede det. Jeg tror, at det ærede Medlem vil sige, at han ikke er enig med mig, og det kan jeg forstaa. Hvis jeg stod som han i et Parti, der tror at have den Mission at frelse Samsundet i Fremtiden, og derfor mere end noget andet Parti maa gøre alt muligt for at bestå til den offentlige Menings Gunst, vilde jeg virkelig heller ikke sige, at den egentlige Grund, hvorfor jeg vilde stemme, som jeg gjorde, var den, at jeg ikke ønskede Lovforslaget fremmet. Det ærede Medlem fra Åsøens vil derfor enten ingen Ting sige eller tage Afstand fra mig, men jeg ved godt, at vi ere enige alligevel.

Berntsen: Maa jeg bede om Ordet for en kort Bemærkning.

Formanden (Sofus Høgsbro): Det ærede Medlem har Ordet for en kort Bemærkning.

Berntsen: Naar det ærede Medlem tror, at jeg vil tage Afstand fra ham, saa er hans Tro rigtig. Jeg kan ikke andet end glæde mig over at vinde Tilhængere for mine Ansøelser, men jeg beder det ærede Medlem at holde sig til, hvad jeg har sagt med Hensyn til Enigheden; han erklærede sig nemlig ogsaa enig i, hvad jeg ikke har sagt, i hvad han troede, jeg var for klog til at sige. Han mente, at min Stilling til dette Spørgsmaal var, at jeg vilde give Lovforslaget Gift, men det maa jeg protestere mod. Jeg har loyalt deltaget i Udvalgets og Tingets Forhandlinger angaaende denne Sag, og jeg og mine Meningsfæller ville fremdeles gøre det. Det er ikke vor Mening at ville give Lovforslaget Gift, men det er vor Overbevisning, at dette Spørgsmaal har ingen som helst Forbindelse med denne Sag.

Nordam: Jeg ønsker kun at gøre et Par enkeltelte Bemærkninger, og den ene af dem angaar Lovforslagets § 14. I Endringsforslag under Nr. 68 foreslaar Udvalget, at sidste Stykke af denne Paragraf skal udgaa. Dette sidste Stykke lyder saaledes: „Ingen Dyrkning kan finde Sted, uden at vedkommende Skolekommission og Kommunalbestyrelse dertil har meddelt sit Samtykke, dog at den, hvem Dyrkning er nægtet, kan indanke Sagen til Skoledirektionens, eventuelt til Ministeriets, Afgørelse.“ Jeg forstaaer nu ikke, hvorfor det skal udgaa,

at det er meget fornøftigt, at det staaer der. Jeg ønsker dernæst at gøre et Par Bemærkninger angaaende Endringsforslaget under Nr. 95, i hvilket der staaer, at de 170,000 Kr. til Københavns Kommune skulle udgaa. Jeg kan der fuldstændig slutte mig til de Udtalelser, der ere fremkomne fra det ærede Medlem for Åsøens (Berntsen). Det forekommer mig, at der er ganske overordentlig ringe Grund til at bevilge disse Pengene til Københavns Kommune, dels fordi Skolevæsenet staaer saa fuldstændig frit i København og uafhængigt af Staten, dels fordi, som det allerede er omtalt, København som Hovedstad nyder saa mangfoldige Fordele. Jeg skal ikke komme nærmere ind paa ret mange af disse Fordele, der er kun en enkelt, jeg skal nævne. Det er omtalt, at det var en Fordel for København at have et Hospital som Frederiks Hospital, som Staten har bygget og driver fuldstændigt. Det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (M. Klausen) udtalte i Gaar angaaende dette Hospital, at Københavns Kommunes Indbyggere ikke i nogen høj Grad optog Pladsen paa Frederiks Hospital, der er et Hospital for hele Landet. Ved disse Udtalelser viser det ærede Medlem, at han ikke kender ret meget til Forholdene, ellers vilde han vide, at Frederiks Hospital væsentlig bliver benyttet af Patienter fra selve Københavns Kommune. Hvis han havde læst den lille Marsberetning, der er henlagt paa hans Plads, vilde han se, at der paa Hospitalet i 1894—95 havde været 2,782 Patienter, af hvilke 2,761 havde fast Ophold i Danmark, 2,086 i København og kun 675 uden for København. Der behandlede paa Hospitalet 1,985 Patienter, som havde fri Kur og Pleje, deraf havde 1,577 fast Ophold i København, og 408 Ophold uden for København. De 1,985 Patienter havde 90,091 Sygedage, de udenbys af dem kun 22,000 Sygedage. Hvis vi regne hver Sygedag til 1 Kr. 20 Øre, som er den fastsatte Betaling, vil det i Virkeligheden sige, at Københavns Kommune paa Frederiks Hospital nyder en Begunstigelse af ca. 100,000 Kr. om Aaret fremfor det øvrige Land, og det er en ganske overordentlig stor Fordel. Nu hører man nok sige, at Landboerne ogsaa kunne rejse ind og lægge sig paa Hospitalet, hvis de ville, men det kunne de ikke ifølge Fundatsen, thi ifølge denne har enhver Københavner, der ikke kan betale, naar han ikke har faaet Fattigunderstøttelse, fri Indlæggelse, hvorimod Folk fra Landet kun have fri Indlæggelse, naar deres Sygdom kræver en særlig videnskabelig Lægebehandling; det er altsaa en overordentlig